

OVERDENKING

De titel van het boek Openbaring

“Openbaring van Jezus Christus, die Hij van God ontving om aan de dienaren van God te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet.” (Openbaring 1:1a)

In deze meditatie wil ik stilstaan bij wat je de ‘titel’ van het boek zou kunnen noemen. Het boek heet: “Openbaring van Jezus Christus”.

Opvallend. In veel bijbels staat met grote letters boven het boek geschreven: “Openbaring van Johannes”. Tussen haakjes: zo staat het ook in mijn uitgave van de Nieuwe Bijbelvertaling.

Dat klopt dus niet! Het boek zelf zegt: het is de openbaring “van Jezus Christus”. Goed, vervolgens via een engel meegedeeld aan Johannes, vers 1b. En die maakt het dan weer bekend aan de gemeente, vers 2. Maar als het erop aankomt, is dat minder belangrijk. Het begon allemaal ergens anders. Ten diepste is het niet de Openbaring van Johannes - maar de Openbaring van Jezus!

Die titel zegt veel. Het boek Openbaring is een moeilijk boek. Vol met wonderlijke taferelen. Soms zou je denken dat het fantasie is. Een sprookje, waarin wonderlijke wezens voorkomen, tot en met een vuurrode, zevenkoppige draak en twee monsterachtige beesten met horens aan toe. De titel zegt: het is geen sprookje! Het boek is niet voortgekomen uit de creatieve geest van een mens, maar uit de goddelijke geest van Christus! En juist daarom vraagt het boek erom serieus genomen te worden. Die wonderlijke taferelen met die onalledaagse wezens. Ze hebben een hemelse boodschap. En het is alsof de titel ons al aan wil moedigen. Ga daar maar naar op zoek...

Eigenlijk is het *eerste* woord van de titel trouwens al bijzonder. “Openbaring”. Bekendmaking. Onthulling. Het boek gaat over “wat er binnenkort gebeuren moet”, zegt de titel. En daarvoor geldt: dat weten wij mensen niet. Dit boek wil het ‘openbaar maken’. En inderdaad, dan kan het niet anders. Dat moet dan wel teruggaan op God, of op de Zoon van God. Want: bij wie anders is het bekend? Wie anders weet wat er

straks gebeuren gaat? Als dit boek werkelijk een ‘openbaring’ is ‘van wat er binnenkort gebeuren moet’. Dan kan alleen Hij die openbaring geven.

“Openbaring van Jezus Christus.” Wat bijzonder eigenlijk. Wat bijzonder *dat* Hij het openbaart. Dat Hij bekend maakt, wat ons allemaal te wachten staat. “Gelukkig is wie dit voorleest, en gelukkig zijn zij die deze profetie horen en zich houden aan wat hier gezegd wordt,” zegt vers 3a. Dat besef je dan ook. Bevoorrecht ben je, als je in deze openbaring mag delen! Bevoorrecht zijn wij, dat ook wij deze onthulling van Jezus Christus mogen meemaken! En inderdaad, als je je dat realiseert. Dan is het logisch dat je je ook “houdt aan wat hier wordt gezegd”. Het is toch zeker geen optie om je *niet* te houden aan een openbaring van de Zoon van God zelf?

Ik hoop dat het leerzaam en verhelderend zal zijn om het zo nu en dan in een dienst over een tekst uit de Openbaring van Jezus Christus te hebben. En ik zou zeggen: laten we, als we lezen uit dit boek, preken uit dit boek of luisteren naar een preek uit dit boek, nog meer dan anders bidden om de verlichting met de Heilige Geest. Opdat we dat wat de Here Jezus ons via dit boek wil zeggen, werkelijk zullen verstaan.

Ds. K.A. Hazeleger (uit kerkblad 14-2010)

